

Soil and Water Contamination

from molecular to catchment scale

door: Marcel van der Perk; Taylor & Francis, London, 2006, gebonden, 389 pag, ISBN: 0-41540943-8.

Je hebt boeken en je hebt dikke boeken. 'Soil and Water Contamination' van Marcel van der Perk hoort met zijn 366 pagina's (evenveel bladzijden als dagen in een schrikkeljaar) tot de tweede categorie. Grofweg zijn er twee redenen om een dik boek te produceren: ofwel er staat veel in, ofwel wordt er (al dan niet onnodig) uitvoerig uitgeweid. In dat perspectief blijkt bovengenoemd boek tot de eerste categorie te horen. De titel is dermate algemeen, dat het nog alle kanten op kan. De ondertitel ('from molecular to catchment scale') wijst op ambitie, die in eerste instantie bij mij een meewarige glimlach oproep. Er zijn er immers wel meer geweest die dachten daar een overzicht over te kunnen schrijven.

Maar zodra het boek open gaat, is er geen enkele reden om nog meewarig te doen. Het boek telt achttien hoofdstukken, per hoofdstuk 3 tot 11 paragrafen, en soms nog weer tot zes subparagrafen, maar de heldere structuur maakt zoeken tot een feest. Ik doe drie steekproeven, en in een mum van tijd heb ik gevonden waar ik naar op zoek ben. Als ik op die plaatsen vervolgens een verhaaltje lees waar ik in compacte bewoordingen de meest essentiële zaken over dat onderwerp lees, raak ik stilaan onder de indruk van dit werk. Als iemand bijvoorbeeld in elf bladzijden een beeld kan schetsen van modelleren, waarin essentiële stappen als kalibratie en validatie handzaam worden uitgelegd, en er tegelijk aan de hand

van voorbeelden wordt toegelicht wat dat betekent, gevolgd door opgaven, waarvan ik denk dat ze inzicht geven in de denkpatronen van een modelleur, is het boek bijna alleen al vanwege dit vijftiende hoofdstuk zijn geld al waard. Dat de auteur wat overmatig zijn eigen werk in de voorbeelden presenteert zij hem vergeven.

Maar laat ik terug gaan naar de inhoudsopgave, want als ik die even doorneem, kan ik geen onderwerp verzinnen wat de auteur over het hoofd gezien zou kunnen hebben. Het gaat over historie, zuren en basen, redox, bodem, grond- en oppervlaktewater, tien anorganische verbindingen, meststoffen, acht zware metalen, radioactieve verontreinigingen, organische verbindingen, gevolgd door verhandelingen hoe deze door bodem en water bewegen of juist niet. Overal waar ik kijk vind ik compacte teksten die mij het gevoel geven dat ik de essentie te pakken heb. Pas na enige tijd ontdek ik één puntje waar het boek misschien wat minder sterk is: bestijdingsmiddelen komen maar mondjesmaat aan bod.

Het boek is geschreven als studieboek voor de Universiteit Utrecht, en het lijkt me heerlijk om uit zo'n boek les te krijgen. Maar ook voor mij merk ik dat ik geneigd ben om het boek als naslagwerk in mijn kast te gaan zetten, want hoe vaak gebeurt het niet dat je 'iets tegenkomt', waarvan je even op weg geholpen moet worden wat het voorstelt. Het is mijn persoonlijke inschatting dat het daar een fantastisch boek voor is.

Wat mij als kniesoor dan weer opvalt is dat ik niet begrijp waarom dat plaatje van Escher op de voorkant van het boek staat, maar ja, als je voor het eerst in jaren twijfelt of je de kwalificatie 'meesterwerk' in een bespreking wilt hanteren is het niet zo relevant daar nog over door te gaan.

Harry Boukes